

BORSSZEM JANKÓ

SZÖRNYŰ TÁMADÁS.

M—th Gy—gy. Ide azzal a tárczával, hadd vegzem ki belöle azt a hitvány törvényjavaslatot!

P—ler T—r. Jaj! A javaslatot oda adom, csak a tárczámat hagyjátok meg!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferencziek-tere 8. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

A beszámoló.

— A hogy elmondják s a hogy elgondolják. —

ISZTELT polgártársak! Ki jól cselekvék
Örömnap annak, hogyha számot ad.
(Ördögbe is, mint adjak számot arról,
Hogy mit se tettem három év alatt!)

Ha végezett munkámra visszanézek,
Nem bánt az éber lelkiismeret.
(Igaz hogy ritkán voltam az ülésben, —
Az Orfeumban voltam eleget.)

Hazám s kerületemnek közjaváért
Küzdöttem, nem riasztott semmi sem.
(Már éljeneznek. — Ó be nagy számár az,
A ki e czifra frázisban hiszen.)

Nem hódolék mellék tekinteteknek,
Az volt a számon, ami szívemen.
(Igaz, hogy ezen épen semmi sem volt,
Kukkot se szóltam ezért sohasem.)

De hebehurgyán soh'se cselekedtem,
Meggfontolásom cserbe' nem hagyott.
(Sülyedjek el, ha csak egyetlen egyszer
Végig lapoztam a javaslatot.)

A tékozlás öl államot, egyént meg;
»Takarékosság!« — ez volt jelszavam.
(Az ám, tengernyi váltó adósságba,
Azért verém nyakig-fülig magam.)

Dr. Johann Kaiserschmarn

Suttymberky Dárius magyar honatyához.

Bécs, april. 25.

Tisztelt Collega!
Ezek aztán a derék emberek. A bécsi magyarok.
Tizenkettő ugyan eléggé kicsinyes volt, a magyart valami társalgási nyelvének — de a többi — a többi mind beállt németnek.

Ha van valami, ami a magyar vám elkülönítési törekvések szülte elkeseredésünket némileg enyhítheti: ugy bizonyára ez a nemzeti-ségi bevallás az. Persze, hogy az illető rovatban tett kérdés a német revolvért szegzi az iratkozó mellének, mert nagy szükségünk van egy német Bécsre — de azért

mégis jólesik, hogy a ravasz kérdés törébe megfogózott a bécsi magyarok együgyűsége.

Elhíheti, hogy meg vagyok hatva, örökönyeket csalt szemembe a statisztikai kimutatás.

Mennyivel fölötte állnak önök a többi nemzetiségnek. Csehek, oláhok, tótok, lengyelek — még a szlovének is — korlátolt lokálpatriotizmusok vakságában megmaradtak annak, a mik.

Csak az ön földie emelkedtek magasb álláspontra, megértvén, hogy németnek — s ami több — bécsinek lenni, mily megtiszteltetés.

Büszke vagyok önökre!

Értsék meg Magyarországon is a bécsi magyarok nagy példáját és kövessék.

Szállja meg önöket Schmerling és Herbst szeleme!

Tisztelettel

DR. JOHANN KAISERSCHMARN.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Azt mondja az öregem, hogy javamat a szívén hordja. Igaza lehet, mert a bal zsebében hordja a pugyillárisát.

— A minap absentiót kaptam. Lám! Akad még, aki ad valamit a nevemre.

— Legdrágább garderobe a zálogház.

— »Utánozd mindenben apádat!« írja az öregem. No, az aláírásán már elkezdtem.

— Elővigyázatos az, aki idegen névjegyet is visz magával.

— Ha Istóczy terve létesül, én Palesztinába megyek jogásznak.

— Az én pénzes-levélhordóm ellen hiába minden merénylet; mert sokan vannak, akik minden léptét figyelemmel kísérik.

— Nem megvetendő dolog athlétának iratkozni, mert igazolható: mért nem viselsz téli kabátot.

— Melyik nagyobb pleonasmus? Ez-é hogy: »Hivatalból hitelesítettén, helybenhagyatva megerőssítettik;« vagy pedig ez: »Vendéglő a goromba házmesterhez.«

— A macskamuzsikának az a jó tulajdonsága van, hogy minden nyelven érthető.

Hallom, hogy Nizzában méltatlankodási meeting volt a monte-carlo-i hazardjáték ellen. Ezek a meetingisták nyilván merő spillerek voltak, akiknek az volt a céljuk, hogy a bankot sprengöljék.

Elfogadom a báró Sennyey takarékosági elvét. Ezen-tul czvikker helyett monoklit hordok.

— Ellopták a kalapomat. Még pedig nem is az olvasó körben. Röstelltem.

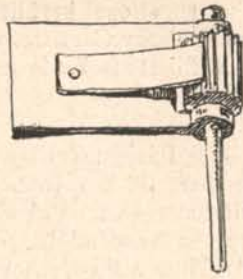
Jelképes rövidítések.

— Képeskönyv nagy gyermekek számára. —

(2-ik sorozat.)

Zsigmondy.

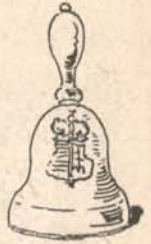
Helfy I.

Nagy Gábor.

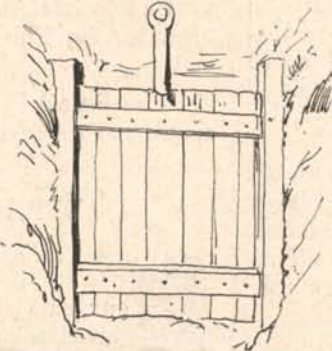
Dárdai Sándor.

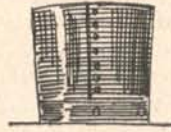
Péchy Tamás.

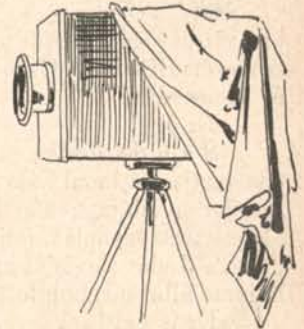
Madarász József.

Hieronymí.

Dr. Pauler T.

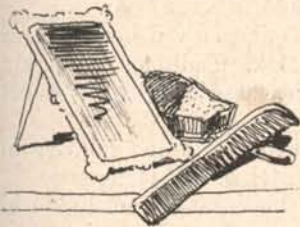
Csávolszky K.

Michl Jakab.

Baross G.

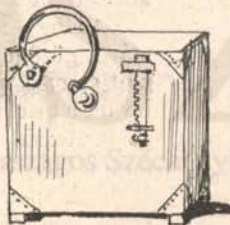

Emmer Kornél.

(Ez t. i. ludmáj.)

Grünwald Béla.

Simonyi Ernő.

b.Kemény G.

vagy

Funták Sándor.

Polit M.

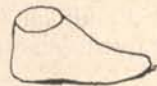
Istóczy.

Füzesséry G.

Rónay István.

Horváth Lajos.

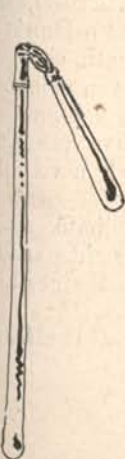

b. Wodjányer Wodjányer

Alb. Béla.

Bittó István.

Lichtenstein. Asbóth J.

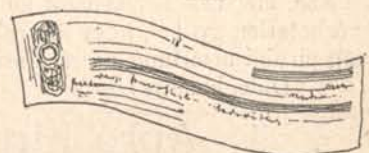
Thaly Kálm. Latinovics Gábor.

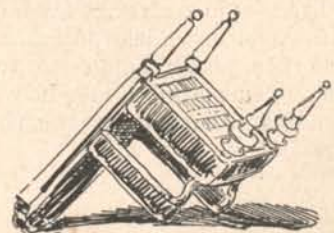
Komjáthy.

Eötvös Károly.

Dr. Apáthy I.

Sztlágyi Dezső.

FÖRMEDVÉNY.

— Nyögoletto. —

Aljasság!!

Az eszmezápor epésen termékenyítő megvetési áradata zúdúl föl a tiszta honfikebel — enkeblem — káprázatos lüktetésében s a maró guny szatyrájának ironikus élcelődése mégis megszállja kipróbált lelkiütem sistergő lángtengerét.

Az országos lakzi hühözó loyaltási sviháksága, a nemtelen zsarnokság dereglyéjén terpeszkedve, iszonyu czápa-

orrával hasogatni kezdi a nép véres verejtékének habzó tengerét: Brüsszeltől Ósbudáig, Henczidától Bonczidáig — és Konczidáig.

Ez egy!

S a birkatürelem eszmében fogyatkozó vásottsága oda tartja szótlantul hátát, s oh! a legmagasabb kegyek kiméletlen ollója a maszlagos nadragulyával elaltatott áldozat aranygypját Delilaként lenyesi, hogy oda akaszt-hassa a Judás zacskója után lesekedő, a török iga rab-bilincse által megpuhitott nyak lagymatagságára.

Ez is egy!

De az, ami vérig korbácsolja a hazafias megütközés megvetésével háborgó egyediségem határozott individualitását; az, ami föltárja az elvtelenség szemtelenségének görény módra csoszogó augiási szemét titkát; az, ami a kigyószisszenés ocsmányul számító ravaszságával a trójai csödör fából faragott kolusszusába belopakodik, hogy becsempészhesse a politikai becstelenség hitehagyott szisztemáját az önérzetes eszmeszentély szűziesen ragyogó kebelébe; az a szalmazsálhoz ragasztva csapóskodó ötvöskarikázás, e sashatnám puhánykodás, mely ott maszlagoskodik Veszprém meggyőződésének elvtiszta Balatonján, hogy elkábítsa a hazafiság irgalmat nem ismerő fogását...!

Az már nem egy, sem kettő, mert a politikai csürés-csavarás szememszedett gazságának összes hunczfut-sága ez!

Be velők a megvetés örvényének megsemmisítő káoszába, melynek fenekén ott meredeznek enakaratom legyőzhetetlen gyilkai, hogy átjárják az elvetemedett aljasság pirulni nem tudó arcátlanlanságát!

— Dido, hinaus!

Apró hírek.

* Zichy Mihály jól rajzol, érti az anatomia osteologiai részét; jó vezérczikk festő, de szintelen. M a k a r t jól húsol, van színe, jeles tárczaczikk festő; B e n c z ú r kitünő rnha piktor, butorfestő, tudós ecset. Kerestetik egy t r e s ember, kiben elég hely volna a három kvalitás befogadására. Ezt aztán megtennének a festészeti akadémia igazgatójának.

* * *

⊥ »Hogy kerültem én az én Dávidomhoz?«
kérdi Pulszky Carletto. »Ugy, hogy mindketten legyőz-ték a filiszteusokat!« mondja az ő papája egy tárcza-czikkben.

* * *

± Dávid ugyan legyőzte a filiszteusokat, de Carletto még nem. Jó lett volna várni a czikkkel egy hónapig, a midőn megessen az akadémiai választások. Csak ha bekerül az akadémiaiba, akkor győzte le Dunanan apó Patroklusa a filiszteusokat.

* * *

Δ Azt mondja a papa: »Ha az akadémiaiban volt két Greguss, van két Keleti és két Hunfalvy, — lesz két Pulszky is!« Amire azt mondja Gyulai Pál: »egy akadémiaiban egy Pulszky elég!«

* * *

≈ Furcsa! Pulszkyék de rajta vannak, hogy bejus-sanak a »középszerüségek« közé, mikor hát ők »zsenik!«

Türr tábornok felolvasása

a „gazda-kör“-ben.

HOGY az elején kezdjük: tehát a nagymérvű hó-olvasások okai az áradásoknak. Tudományosan szólva, mikor sok a HO, akkor HO₂ = viz lesz be-lőle. Mikor a HO₂ is sok, akkor kész az árvíz.

Hogy az árvíz ellen miképen védekezzünk, azzal már a görögök is foglalkoztak. Tudtommal Herkules volt az első vízi mérnök, mert megölte a hydrát és ezzel hydratechnikus lett.

A zsidóknál már annyira ki volt fejlődve a hid-épités, hogy hid nélkül átmentek a vörös tengeren.

A spanyolok pedig nemesi rangra emelték a hid-épitő inzellérekét, és innen származik a hidalgó elnevezés.

Reményilem tehát, hogy én sem foglalkozom há-látlan tárgygyal, midőn ez egyszer, a rólam keringő nótával ellenkezve, nem hoztam puskát, hanem csak töl-t é s e k k e l foglalkozom.

Miképen biztosítsuk tehát az alföldet?

A csatornák által.

Ez világos! Méreg ellen ellenmérget. Az égi csa-tornák ellen földi csatornákat. Kössük össze a Dunát a Tiszával, a Tiszát a Marossal, Körössel stb. egy-egy csatornával. Ha ez megtörtént, a haza meg van mentve; mert ha a Tisza árad, a Dunába árad; ha a Duna — akkor a Tiszába. Az alföld teljesen biztosítva van. Mi tudósok ezt kölcsönös biztosításnak nevezzük.

A többi aztán mellékes.

A torkolatok kibővítése szintén ajánlható, mert tudjuk, hogy például egy bőrtorku kortes hamarabb győz, mint a legjobb argumentum. A folyóknál sincs kül-lünben.

Reményilem, uraim, hogy e tárgygyal tiszta-ban vannak.

A Haynald érsek disz-hintaja.

— Ama bizonyos Lokal-Korrespondenz nyomán. —

Z ÉRSEKI disz-hintó, mely a Kölber gyárából nyomtalanul került ki, az ugynevezett vak systema szerint épült. Négy kereke a fa- és vasrészek teljes mellőztével készült, úgy hogy kijavításra sohasem szorul. A rudjának se vége se hossza. A bakja oly magasságban kezdődik, hogy csak golyóval érhető el s ezért használat esetén meg kell löni. A kasza csupa hézagból van összerakva. E hézagok levegőszínűre vannak befőstve és tökéletesen átlátszók, úgy hogy üvegtáblát sem kellett az ajtóba illeszteni, mely utóbbiak folyvást nyitva és zárva vannak. A kocsí födele észrevehetetlen arabeszekből áll és oly sátozt jelképez, melynek fája már föl van szedve. Az ajtókon, valamint a bak mindegyik oldalán, ugyszintén hátul is, az érseki czimer ékeskedik, és pedig pajzs alakú ír, igen keskeny semmivel beszegve, két meg nem különböztethető harántos sávval, melyeknek egyikéből ágoskodó arany oroszlán hiányzik, míg a másikon hét eltűnt pacsirta repked. A hintó mellett bármily számú kengyelfutó futhat két oldalt. A saroglyába pedig négy lakáj állhat föl, ha tud. Az egész hintó tökéletesen súlytalan s ezért már technikai tekintetben is páratlan. Ára körülbelül 23,476 Leodor. A hazai könyomatú kocsiparnak e mű mindenestre becsületére válik.

Törvényjavaslat

a kivándorlás megszüntetésére.

— Beadja Irányi Dániel. —

1. §.

A kivándorlás oka a hiányzó jólét vagyis a létező roszlét. Hogy a kivándorlás megszűnjék, a roszlétnek jóra kell fordulnia.

2. §.

E czélből minden kivándorolni szándékozó jelentkezzék az illető állami hivatalnál, hol 50—100 firt jutalomban részesül, hogy szándékáról lemondjon.

3. §.

Továbbá letelepítették Bpestre s itt ajándéku kap egy annyi emeletes házat, ahány gyermeke van. Így aztán lesz miből megélnie.

4. §.

De ez még nem elégséges. Amelyik kivándorló jobb szereti a háznál a földet, egy tejjel és mézzel csatornázott sessiót nyer, a kánáani telekkönyvből valót.

5. §.

Mivel esetleg a kivándorlókat még ez a kilátás sem tartóztatja vissza: a határokon cordon huzatik ifju ballet tánczosnókból, akik csábító tánczokkal és mozdulatokkal csalogatják vissza a kivándorlandókat.

6. §.

Áz utmutatók a határokon megfordítva mutassanak, hogy a kivándorló utat eltévesztve, visszatérjen a haza keblére.

7. §.

Mely hazakebel említi frissen fejt tejjel megtöltendők a vonzerő gyarapítására.

8. §.

A ballerínakon kívül ifju szavallókból külön cordon huzatik. Ezek feladata lesz alkalmi költemények előadásával lágyítani meg a kivándorlandók szívet és visszahodítani a szegény hazának.

9. §.

Ily költemények »Bécsről visszanez a vándor«, továbbá: »Búcsú« Eötvöstit: »Ha visszatérek boldogulva hon!« stb.

10. §.

Ugyancsak a határon köröskörül csapszékek állítandók fel, melyekben a kivándorlókat asztal alá itatják s aztán lepedőben szállítják vissza honukba.

11. §.

Ily tisztán humánus eszközökkel lehet és kell a kivándorlást meggátolni, nem pedig oly drákói rendszabályokkal, amilyeket a kormány tervez.

Inter duos . . .

Két óriás küzködik ezernyi

Nép előtt, vadul esvén egymásnak.

Nem tudom, valj' ki szeretne lenni

Harmadik, örülve ily tusának!

Börzeviczy W. M. élcei.

Revanche. Pauler meg akarta ingatni a semmitőszéket, melyben Majláth ül; Majláth arra meg próbálta ingatni a bársonyszéket, melyben Pauler foglal helyet. (Prächtigkeit!)

Az ellenzéki lapok most istenítik az országbirót. Ezt azt eljárást Judex-curizálásnak nevezném. (Messer e Schwert!)

Szapáryt meggratuláltam az aranygyapjuhoz. »Barátom«, mondom, »most, hogy aranygyapjas vagy, mily örömmel fognak Rothschildék ezután megnyirni!« (Mehr wahr als geustreich!)

A napokban egy csinos német színésznőnek voltam asztali szomszédja. Nem szükséges mondanom, hogy bőven eregettem szellemem röppentyűit. Válásakor nevemet kérdi; hadd ismerje azt névről is, úgy mond, ki ebédjét oly feun ötletekkel fűszerezé. »Hogyan?« kérdém; »hát nem tudja? Megmondom, de (német) találós mesében. Első tagom nappal rikán vagy, este még ritkábban; másodikom soha!« A művésznő gondolkozik. »Hah! Megvan!« így kiált föl: »T r e u m a n n!« — »Nem,« válaszolom én, »csak Wahrmann!« (Ausgesuechuet!)

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Viteezi Chronicája

az Urunk zewleteese után ualó
MDCCLXXXI

kewzewnseeges estendejeenek Bikahauábann tartott feenjes
ees dichewseeges

Viteezi Jaateeknac

vagis

Rewf-Sing-Meeter-Portuis lovaglaasnac

vagis

az ns. Bootos legeenseegh ueteelkedeesseneec

az nieregben ees az fewid poraabann.

*Az magyar uiteezi iparcodaasnac ewrewk emlékezettjeere ees
dichewseegheere szerzette ees újmoodi nielwe transponaalta*

NS OSTORVEEGHY HAJAS

nemzeti táltoss.

Prologus.

RIADJ muzsám riadj, szívem darabantja!
Zenegve pönögjön költészeted lantja,
Viteezi játékok nagy dicsőségére,
Vitézek, lovagok emlékeztjére.

Szóljon énekdből paták dobogása,
Portvis suhintása, rőfök szalajtása,
Spachtulum lándzsáinak rengő sistergése
Az bőrnadrágoknak megrepedezése.

Lovak horkolása, megbicsakolása,
Ijedő libáknak szörnyü gágogása ;
Méterkelevézek szörnyü süvöltése,
Pirulaförgeteg dörgő üvöltése.

Köcsöghalapoknak behorpadozása,
Selyem szattyingoknak megszakadozása,
Ugrató sövények rémes recsegése
És a vitézeknek földön hentergése.

Rólatok, nemzetem nagy süvöltvényei,
Lovagjátékoknak botoslegényei,
Regéljen immáron ez a hosszú ének ;
Épüljetek rajta iffiak és vének.

*

Az bevonulaas.

Vitézi pajtában czifra emelvénen
A polgári ludak begyeskednek szépen ;
És a hátuk mögött ősnemes verebek
Gúnycsiripolással szépen legyeskednek.

Pajta mennyezetén a csillár megvillan,
Vén ludi magister ide s tova illan :
»All right!« ilyen ordít. A kapu felpattan,
Lovagoknak sora bontakozik lassan.

S a lovagok élén marchese del Grillo :
Haján a pomádé fűszeresen illó,
Zsebbevalójának jószagu zászlója
Ugy leng, hogy meghorkan bele vén táltossa.

Jobbjával csóválja azt a portvis fegyvert
Mellyel mint tanoneczka nagy porokat felvert
Délczeg paripáját jártatja kevélyen —
Hizik a szem ezen vitézi hevélyen.

Nyomában jár ennek Luczpataki Taksi
Bostrychus paripán — nem kehes de vakai —
Jobbjában családi nagy fűrészt villant a,
Mely maró fogával sok tutajt megbonta.

Ezt követi aztán nemes Thewrewk Bende,
Szépen lobog rajt' a esúztapaszos mente ;
S dalian ugratva »Makaszszár« kanczáját,
Kényesen forgatja Spachtulum lándzsáját.

Ezek után tódul a méterlegénység,
Fegyverek dolgában nincs nála szegénység :
A családi rőfök, nem kevésbé singek,
A kompona rudak, szárított heringek.

A lovagok után szép gyalogszerivel
Csatlósok tömege tódul sok ezrivel,
Szerszámokat hozva : pirulás katulyát,
Teli Morissonnal, s keserű mandulát.

Szardinás fény-pikszist, patika mozsarat,
Forgács szedésére nagy fűzfakosarat ;
Marchese del Grillo megvárja ugyancsak
Hogy nevét hirdesse góthai almanak.

És midőn harmadszor körüljártak vala
Majd hogy be nem dől a lovagpajta fala :
Főlharsant a ludak örömgógogása
S verebeknek gunyos esiripogatása.

* Első Tempó

az micoron witeez marchese del Grillo az portvisal hadonázott
vala.

A ludi magister fél fülével intett,
Marchese del Grillo feléje legyintett.

Csizió, almanak föl vannak akasztva,
A marchese ménje feléjük szalasztva.

Rettentő irammal neki hogy ugratott,
És a könyvek felé portvissal suhantot :
Lova megbicsaklott s így a tempó végén
Dell Grillo ott termett a hátulsó képén !

De kitűnt ekkoron : mi az igaz vitéz,
Dell Grillo mereven csak a könyvekre néz,
Portvis subintással szépen leporozza
Megrepedt nadrágját tenyérrel foltozza.

No, volt riadalom ! Hejehujja, hajrá !
Mtrarára, puf, rum, pum, didl, dudl, umtrá !
Harsogott a zene, gágogott a liba :
»Éz az igaz lovag, nincsen benne hiba !«

— Vége következik. —

KATHEDRAI BÖLCSESSÉGEK

— **Tanár.** Bukovay ur itt van ?
— **Bereczki Jóska.** Talán most alagérezik.
— **Tanár.** Nem vagyok oly rosz véleménynel felőle :
reményem hogy beteg.

*

— Vénus eleinte a tiszta szerelem istenasszonya gyanánt tiszteltetett ; később azonban közönséges földi asszonyá süllyedt alá.

— A feji delem a hatalom megszemélyesítője. Sok esetben azonban csak árnyék, n.ellyel báb gyanánt játszanak az intrikusok.

— A mint önök ezst látjak, ezst látni nem lehet.

— Látják itt ezst a sálagot ! Ezs a sálag nem sálag.

— Uraim, közszülők mindazsok, akiknek anyjuk volt, fogják tudni, hogy a sülés mily nehézségekkal jár.

APA, FIU. SZT. LÉLEK.

— Giordano. —

Borsszem Jankó nagyra van vele, hogy az Eszterházy képtárnak ezt az eddig homályban lappangott remekét napvilágra hozhatja.

A kis Szabó Algirban.

— Eredeti tudósítás. —

Algir, ápr. 20.

»Mr. Joseph Sabot« név alatt én is részt veszek a francia természettudósok itteni vándorgyűlésében és mondhatom: a magyar névnek nem csekély becsületet — magamnak pedig nem csekély becsületrendet szerzek. Mert a civilizáció itt akkora már, hogy némely vad arabs csakis egy gomblyukba öltözködik, melyben a legion d'honneur csillaga függ.

Algir teljesen áfrikai város és déli jellegének különösen 12 óraker teljesen megfelel. Az egyenlítő vonalát a boulevard képezi, melynek neve ezért: Boulevard Louis-Équatorze. A kövezet az ásványtanárt nagyon érdekli, mert ámbár a kövek nagyobbára a híres Atlasz-ból valók, mégsem igen simák. A város mellett nagyszerű krumpliczukorbányát láttam, melyből hatalmas kockákat fejtenek. Igen gyakori kő az ugynevezett dákó-queue is, mely rokon a magyarországival s melynek nyelében ólmot sikerült fölfedeznem, minek következtében már franco-magyar ólom-queue-bányatársulat van keletkezében.

A földmivelés igen eredeti. A turnus-rendszer helyett a burnus-rendszer divik, melyett ki nem lehet irtani. De e mellett sikerült már meghonosítani a filloxerát is, melynek táplálása végett most szőlőket fognak ültetni. Az algiri pezsgő különben igen kitünő; Franciaországban terem, de az ittlakók azt tartják, hogy nem lehet meginni, a míg legalább egyszer át nem ment a földközi tengeren. Igen jó a burgonya-bor is (vin de Bourgogne), ellenben ser kevés van, pedig a département du Cher-ből eleget hozhatnának. A cikóriát itt általánosan kávéval hamisítják, ami nagy oktalanság, s ez ellen föl is szólaltam a szakgyűlésen.

Nagy föltűnést okozott több indítványom Algir közigazgatási viszonyainak emelése körül. Így például algiri Tisza szabályozást indítványoztam, mely által csakhamar fél Algériát víz alá lehetne helyezni. Az orosz-lánok kiirtására azt javasoltam, hogy forduljanak a budapesti állatkert igazgatóságához azon módszer végett, mellyel nálunk az orosz-lánokat pár hó alatt biztosan megölik; a mi konzerválási rendszerünk bizonyosan itt is el tudná őket pusztítani. A növényhonosításra nézve szintén igen czélszerű újításokat hoztam szóba. Meghonosították például a bambuszt, de nem igen akar lábra kapni; azt ajánlottam tehát, hogy e növényt ne a növényhonosító kertben, hanem a fenyítő törvényben ültessék el; majd ha százával verik a bambuszt a fegyenczek talpára, akkor igen talpraesett bambusz-tenyészet jö létre. Továbbá arról is volt szó, miképen lehetne a saharai homokkal elbánni. Én azt ajánlottam, hogy ültessék tele egész Közép-Algériát rizsszel. Az érett rizs el-mállása következtében a szél által a rizsföldeken keresztül fujt homok mindinkább rizssporral fog vegyülni, úgy hogy végre ez utóbbi lesz benne tulnyomó. Így a Szaharából félszázad mulva rizspor-sivatag lehet; minthogy pedig a szomszédos népek mind fekete bőrűek, semmire sincs égetőbb szükségök mint rizssorra és így Algériának igen jövedelmező kiviteli czikke lesz.

Gyakorlati magyar eszem e fényes nyilatkozatai mély benyomással volt a vándorgyűlés tagjaira. A Beni-Balha tribu sejkje rögtön fölkért, hogy tanítsam meg, miképen lehetne könnyű szerrel nagy mennyiségű gummit termelniök, mely náluk igen jól tenyészik. Azt a tanácsot adtam, hogy Posner Károlojostól importáljanak tömördek mennyiségű levélborítékot s erről a gummit szépen lemosván, süritsék meg és exportálják Franciaországba. A Beni-Suvix tribu pláne politikai tanácsot kért tőlem, és — politikai nemzet lételemre — adtam is. Azt kérdezték: elfogadják-e az általános hadkötelezettséget? Azt válaszoltam, hogy csak az abdel-cadre-seket állítsák föl, a többi ugy sem ér semmit.

Ez idő szerint Algirban ünnepezt férfiu vagyok. Valahányszor gyalog látnak, kifogják lovaimat. Óram rég elvették, hogy lelkéssem a hajóról, ha majd haza akarok utazni. Még megtesznek algiri bejnek és akkor Franciaország e gyarmatát aligha el nem veszi. Mint algiri bej persze »Nagy Szabó« nevet veszek föl, ami sokkal szebben hangzik mint »kis Szabó.«

A sikkasztókról a sikkasztóknak.

(Ormay búcsú-szózata Budapest főváros hatóságához.)

Csábítólag kandikált a cassa rám,
Csábjaikt ki már sehogysem állhatám.
Petőfi.

Tisztelt fővárosi hatóság!

LETMENEK e fontos percében, midőn annyi éves sikkasztó működésém terét elhagyom, nem nyomhatok el két érzést. A fájdalomét, hogy azt a talajt kell elhagynom, melyen a defraudationális nemes sport annyi neme oly sikerrel üzhető — a háláét Irántad, Derék Hatóság, hogy bennem helyezett bizalmaddal áldásos működésemet oly lelkesen elősegítetted.

A költő születik, a festő detto, a hadvezér szintúgy és nem kevésbé a zeneművész, sőt a jó kocsis és szakács is kell, hogy ez adományait, előszeretét a természettől nyerje. Csak a sikkasztó nem születik — ő azzá válik a körülmények szerencsés találkozására által.

És ha van város, hol az ellenőrzési szervezet ritka komplikálatlansága, mesteri szimplicitása, csodálandó patriarchalitása megteremti a sikkasztót: büszke önérettel mondhatom, úgy az elsőség Budapest fővárost illeti.

Mily viszonyok! Mily kedvező alkalmak!

Vérzik a szívem, hogy többet nem vittem el!

Semmisem tapasztalható itt abból a gyalázatos, szegyenítő gyanuból, mellyel másutt a pénzkezelőt kísérik.

Itt nem őrzik vasajtókkal és betörésmentes kasszákbau a pénzeket.

Még csak egy lépés választ el a tőkély főfokától.

Minden pénztári helyiség fölé arany betűkkel ez volna irandó: »Szabad Lopás!« Közönséges szekrények helyett (amilyenek most divatosak) a pénz csomagokba kötve az asztalon heverne; minden csomagra rá volna írva az összeg, hogy a sikkasztó tudja mennyit visz el. Engedtessék meg a sikkasztóknak személybátorságuk miatt, az álarcz használása. Buzdittassék a sikkasztás jutalmakkal.

Nagyjában így körvonalozom óhajaimat.

Fájdalom! idáig még nem értünk el; de remélem, megérjük ezt az állapotot is.

Addig is, míg e reform eszméim megvalósíthatnának, isten veled kedélyes táblabíróság, vizözön előtti idylli állapotok utolsó maradványa: Budapest!

ORMAY.

Országos képdáridó.

— Az országos képtár megnyitásának alkalmatosságára. —

GY ÁLLÓ évig volt zárva az országos képtár. Ez is a mostani hadügyi rendszernek köszönhető; mert ez az egyéves önkény nyilván az egyéves önkénytesek institúciójára támaszkodik. Végre ujjal megnyílt, regenerálva, restaurálva, reformálva, úgy hogy valójában renaissance képtár lett. Ez a restauráció egész revolúció — ami a francia történéseket nem csekély csodálkozásba ejtené. S ez a reformáció egész orthodoxia, mert az egész képtár a római katalógus vallásra van térítve.

Egyáltalán a képtár, mint a melyhez főpapjaink annyi becses művel járultak, egészen vallási alapon van rendezve. Más gallériákban az iskolák, itt a katekizmusok határoznak. A két fő-osztály: a katolikus és a protestáns festészeté. De ezek mellett a raczionalizmus festészeté is megáll, a mennyiben t. i. az egész igen raczionalis módon van föllállítva. Az anabaptisták szektája is képviselve van, mert igen sok kép van ujjal megkeresztelve. Ellenben csodálkozva veszük észre, hogy a zsidó festészetnek nincs külön osztálya, pedig ennek igen nevezetes termékeit látjuk, például Jordains »Satyrjait,« a jordán festészet e remekét; vagy Rembrandt »Zsidó«-ját.

Igen nagy érdekléssel látjuk a rendezők kísérleteit a magyar festészet multjának kiderítésére. Csakhogy még elég tapasztalattal nem bírván, némely idegen képet magyarnak tartottak, míg magyar képeket idegen csoportokba osztottak be. Igen nagyra vannak például egy Michael Pannonius nevű magyar festővel, ki a 15. században Ferrarában dolgozott. Pedig hát az illető festmény allegorikus, tehát nyilván Allegri műve, Allegri pedig nem más, mint a híres Correggio családneve. Itt tehát az igazi Correggióból hamis magyar művet csináltak. Ellenben egy Ipolyi-féle freskót Giottonak neveztek el Ciotta helyett, ki még ez idő szerint is Fiumében működik. Hasonlóképpen a jó magyar Molnár Jancsi helyett még most is holmi hollandi Jan Molenaert olvasunk, és a híres Ribera folyvást ezen álnevet bitorolja »Szent Andrást«-ával, holott biz az Ribáry volt, a szent-endrei festőiskola megalapítója. Így találjuk a spanyolok közt Goyát, a kiből már rég fölismerjük a magyar Gólyát. Legfeltünőbb e csoportban Rubens »Murcius Scaevola« képe; ez a Mucius Scaevola igaz magyar nevén: Balogh Muki volt és minden képét balkézrel festette.

A csoportosítás egyéb hibái közül csak néhányat akarunk idejegyezni: Berchem még most is a hollandok közt vesztegel, pedig gróf Berchem a bécsi német követség titkára. És vajjon mit keres Francesco Francia az olaszok között?

Hibás korhatározás tekintetében legfeltünőbb három »Immaculata« kép, mely Zurbaran, Escalante, és Tavarone régi spanyol festőknek tulajdonítatik, már csak azért is hibásan, mert az »Immaculata« dogmáját csak IX. Pius pápa hozta be 1854-ben; ama három kép tehát ez évszámnak csak utána sorozható.

Különös figyelemre méltó a Lorenzo Lotto képe, ki Correggio elődje volt és őt mégis majdnem utólérté.

Rendezésre nézve legérdekesebb a Rembrandt terem, csakhogy stil-egység kedvéért ki kellene benne írni, hogy a hölgyek csak Rembrandt kalapban léphetnek oda be. Egyáltalán a rendezést igen dekoratív szelleműnek mondhatjuk, a mennyiben a derék rendezők a megfelelő dekorációkat minden esetre meg fogják kapni.

ISTÓCZY-ALBUM.

— Lásza Salamon szomszéd, maga olyan derék becsületes ember; nem is zsidónak való. Térjen ki!

— Köszönöm nadságos úr. Ógy tudom, hoid a konvertált papirosnak mindig kisebb az értéke.

IDEKI TROMBITA.

A falu bolondja.

Megest lakodalom.

Olyan helyre soha sem hívsz meg; de nem is kapsz ám rossz bugyogót.

Tensur. Vergányo! Tóni! Te gyerek, nem hallod?

Dona. Tessék!

Tensur. A füleden üldögélsz, hogy nem hallod kiáltásomat?

Dona. Iszen ollan ámos vaok, hogy e tányér kocsonyájér' e-alunnám e' hétig. Hanem azér' még se bánynom án, ho'mmegén lakodalomba vótam, mer éte-itoa vót anyi, ho' me' lehetett vóna pikkanyi túlő, meg osztá ollan népség min' ot vót! Ammá vajmi furesa különös. Csupa mozsikus vót.

Tensur. Megállj, te gérgedli!

Dona. Nem baj tensur, majd én adok magának. Hagasson ide tensur. Hát a Hármonikás Józsi evette e Hegedés Trézsi; hanem a'mmég csak megjárna, ha csak e hűtös társok vónának mozsikusok; halom hát mit szó aho tensur, hogy a Czitorás Péter, a Furuglás Józsi, meg e Dorombos Lőrincz vótak a vőférek; a nyoszorulányok meg vótak; e Tilinkos Eva, e Zorgonyás Kati, meg e Dudás Lina.

Tensur. Nem igaz a, te bibicz.

Dona. Pukkaggyak meg tensur, ha nem igaz; vaj' ho' a könyökemen gyűjön ki a szemem; ha nem a Bügius Dávid, meg e Tamburiczás Gazsi vótak a nászok, e nyoszoru asszonyok peig a Sipos Verona, meg a Dobos Miskáné. De tensur, a nyavalláját, — még a vendégek között is vótak mozsikusok!

Tensur. Csak te nem voltál az, te ótott szunyog

Dona. Dehonnem! Hát nem tuggya tensur, hó kitanútt bakter vaok? Má peig a bakter csak tud énekönyi. Vaj azér' hogy a divattyát mütá a káttás? A'nnem számos, mer a lötyökém is 25 esztendeig tanút káttonyi, osztán e 26-ik esztendőbe vége szakatt a káttásos módénak; mégis bakter most is. — Elég a hozzá, hogy e Füttyös szabó tánczót e harangzó Miskánéve, urimagam peig a Szagos Márive.

Tensur. Mit tánczótatok?

Dona. Farezert.

Tensur. Mit ettetek?

Dona. Turós trekedlit. (Zweckerl.)

Tinike naplójából.

Szörnyű hírek! Nem lesz vizáradás! Beütött az inség inség. Pedig már husz tuczettel csináltattam a legujab fotográfáimból.

Istenem! Kinek, minek az enyhítésére lehessen most tánczvigalommal egybekötött hangversenyt rendezni?

De még nincs mindennek vége! Egy kis jótékony eső, s Szegedet ismét elöntheti az ár; így aztán a veszélyeztetett jótékonyágon segítve lesz.

Ma éjjel forrón fogok imádkozni.

(Folytatása a mellékleten.)